

РЕШЕНИЕ

№ 2115

гр. София, 04.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 97 СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. П. Л.

при участието на секретаря В. Д. К.
като разгледа докладваното от М. П. Л. Административно наказателно дело № 20231110204059 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на С. К. Р. чрез адв. Й. М. срещу Заповед за задържане от 23.02.2023г., издадена от Т. М., с която жалбоподателят Р. е задържан на основание чл.72 ал.1 ЗМВР.

В жалбата се твърди, че издадената заповед е необоснована и незаконосъобразна, постановена в нарушение на административнонаказателните правила като не са изложени каквито и да е фактически основания за задържането. Иска се отмяната на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се явява лично и заедно с адв. М., която пледира за отмяна на заповедта, тъй като същата е немотивирана и необоснована. Излага доводи, че Р. е упражнявал правото си на протест срещу един режим и паметник, който го символизира.

Въззиваемата страна, мл.експерт Троян Златков, редовно призован, се явява лично, като желае заповедта да бъде потвърдена.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за

установено от фактическа страна следното:

На 23.02.2023г. към 09,30ч. жабоподателят Р. се намирал до Паметника на съветската армия и в израз на несъгласие с руските действия в Украйна премахнал част от надписа на паметника, като по негово убеждение това бил паметник на престъпници и нямал място на територията на България.

Тези негови действия били възприети от органите на реда, който установили самоличността му в последствие и по-късно, по телефона, бил помолен да се върне до паметника и да даде обяснения за действията си. Р. изпълнил дадените му указания и се явил на място в близост до паметника, като към 13,00ч. бил качен в патрулен автомобил и откаран в сградата на 01 РУ-С., където бил задържан до около 17.00ч. на същия ден. Всичко това, случило се след завръщането на Р. в района на паметника и задържането му било наблюдавано от неговия приятел св. К., който дава подробни показания в тази насока.

Следва да бъде посочено, че обжалваната заповед е издадена от материално и териториално компетентен административен орган при спазване на предвидената от закона форма по чл. 59, ал. 2 от АПК, съобразно разпоредбите на чл. 72, ал. 1 от ЗМВР. Налични са и реквизитите по чл. 74, ал. 2 от ЗМВР. С декларацията от 26.10.2020г. е заявено запознаването с правото на адвокатска защита. На медицинска помощ, телефонно обаждане.

Задържането под стража на осн. чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява ПАМ по смисъла на чл. 22 от ЗАНН, която има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. За прилагането на нормата е достатъчно наличието на данни за извършено престъпление и данни за авторството му, без да е необходимо да се уточнява характера на престъплението. Разбира се понятието данни по смисъла на ЗМВР, както е в случая, е различно от понятието „достатъчно данни“ по см. на чл. 207, ал. 1 от НПК, като при налагането на ПАМ по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е необходимо наличните данни да са достатъчни за извод, че задържаното лице има вероятност да е извършило престъпление.

Но следва да бъде изрично посочено, че органът във всички случаи следва да посочи обстоятелствата които са го мотивирали да издаде административния акт. В случая обаче това не е направено. В заповедта като фактическо и правно основание е посочено единствено чл. 216 от НК

/повреждане на чужда вещ/, без каквото и да е описание на фактическата обстановка, както и на обстоятелствата относно противоправната дейност на задържаното лице.

Задържането по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР съставлява ограничение на правото на свобода и съгл. чл. 5, пар. 1, б. “с” от ЕКЗПЧОС по изключение е приложимо с цел да се осигури явяването на лицето пред предвидената в закона институция при обосновано предположение за извършване на престъпление или когато обосновано е призната необходимостта да се предотврати извършване на престъпление или укриване след извършването му. В конкретният случай приложената ПАМ не се оправдава от никоя от тези цели. Органът, наложил ПАМ не е доказал съпричастност на жалбоподателя към извършеното престъпление от общ характер.

Ето защо и обжалваната заповед с правно основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР следва да бъде отменена.

С оглед изхода от делото и на осн. чл. 143, ал.1 от АПК вр. чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата вр. чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредба 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 400 /четиристотин/ лева, както и 10 лева държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд:**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за задържане рег.номер от 23.02.2023г., издадена от Т. М., с която жалбоподателят Р. е задържан на основание чл.72 ал.1 ЗМВР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. София в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението от страните, че решението е изготвено, на основанията предвидени в НПК и по реда на глава XII от АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____